

...Μεγαλώνοντας ένα ελεύθερο παιδί

Ξέρω ότι το να μεγαλώνεις ένα παιδί δεν είναι εύκολο... ποτέ δεν ήταν, όχι μόνο σήμερα. Σήμερα όμως, κατανοώ καλύτερα την έννοια «μεγαλώνω παιδί» και έχω αντιστρέψει πολλά.

Θα ξεκινήσω ανάποδα...

Σήμερα στο πάρκο, συναντηθήκαμε με μια πρόσχαρη κοπέλα με την οποία πιάσαμε κουβέντα. Με ρώτησε αν διδάσκω εγώ το παιδί μου, μιας που λέει το ίδιο (με καμάρι) ότι δεν πάει σχολείο. Της είπα αυθόρμητα, «όχι, εκείνη με διδάσκει». Αργότερα, διάφορες εικόνες και συναισθήματα περνούσαν από το μυαλό μου...

Ποτέ δεν είναι μόνη!

Δεν την έχω δει ποτέ, ούτε μια μέρα τις εξάχρονης ζωής της, να βαριέται ή να αισθάνεται κενή. Ξυπνάει με το χαμόγελο στα χείλι, με γέλιο και χαρά και κοιμάται με τον ίδιο τρόπο. Μιλάει στα δέντρα, τα φυτά, τα ζώα, έχει κυριολεκτικά μια ιδιαίτερη σχέση με όλη τη φύση. Της αρέσει να βλέπει το φεγγάρι, τ' αστέρια και τον πανέμορφο ουρανό όταν δύει ο ήλιος.

Δεν διαχωρίζει!

Μπορεί να παίξει ή να συζητήσει με οποιονδήποτε, οποιαδήποτε ηλικίας, ισότιμα. Σήμερα είπε ότι έχει δέκα αδελφια... η έννοια «αδελφια» γι' αυτήν σημαίνει «καρδιακός φίλος με σύνδεση ψυχής» και όχι όπως το εννοούμε εμείς.

Ζει το απόλυτο παρόν!

Αφοσιώνεται απόλυτα σε αυτό που κάνει, ό,τι κι αν έχει επιλέξει, ξεχνώντας τα πάντα γύρω της. Ο κόσμος της είναι μαγικός και τίποτα δεν τον διαταράσσει. Η κάθε της ασχολία είναι γιορτή, παιχνίδι και ευκαιρία να δημιουργήσει κάτι καινούργιο. Ακόμα και το "πλένω τα χέρια μου" ή "ντύνομαι" δεν είναι ποτέ απλή υπόθεση ή διαδικασία ασυνείδητη.

Είναι ανεξάρτητη!

Δεν γκρινιάζει, δεν απαιτεί προσοχή ή επιβεβαίωση, και αρκείται σε απλά πράγματα, σε ό,τι έχει στη διάθεσή της για να απασχολήσει τον εαυτό της. Δεν νοιώθει πουθενά μειονεκτικά ούτε γνωρίζει πώς να αισθάνεται υπεροπτικά. Αν και της αρέσει να κερδίζει, ξέρει να μοιράζεται να και να δίνει χαρά στους άλλους.

Είναι αρχηγός!

Θα διαλέξει το μπαλόνι «που είναι μόνο του και δεν έχει φίλους». Θα προσπαθήσει να παίξει με το παιδί που είναι λυπημένο. Θα βοηθήσει τα άλλα παιδιά να πλησιάσουν ένα παιδί με ειδικές ανάγκες επειδή «δεν θα του κάνει κακό» και γιατί είναι φίλος της. Θα οδηγήσει τους άλλους με τον τρόπο της, στη δική της χαρούμενη ενέργεια, χωρίς να αισθάνεται ότι ίδια είναι κάτι διαφορετικό.

Έχει εσωτερική αρμονία και ισορροπία

Όταν θέλει να μάθει κάτι, το μαθαίνουμε μαζί, με τον τρόπο της. Ενθουσιάζεται, μέχρι να το κατακτήσει. Όταν το κατέχει, το διδάσκει, ακόμα και στα λούτρινα κουκλάκια της ή σε όποιον είναι πρόθυμος να την ακούσει. Κατανοεί πέρα από τα λόγια και την εμφάνιση: αντιλαμβάνεται τους άλλους ψυχικά. Εκδηλώνει τα συναισθήματά της με αυτοπεποίθηση και ενθουσιασμό. Δεν γνωρίζει τυπικότητες ούτε ξέρει να ντρέπεται για αυτό που είναι.

Είναι υγιής

Εντελώς ανεμβολίαστη, χωρίς να έχει πάρει ποτέ συμβατικά φάρμακα, δεν αρρωσταίνει. Εκτός από μερικούς πυρετούς ακίνδυνους και καμιά δυο διάρροιες, δεν έχει επισκεφθεί γιατρό, παρά μόνο τον πρώτο χρόνο για τα πρακτικά (ζύγισμα, εξέταση ρουτίνας κλπ). Παιδί της φύσης, της αρέσει να είναι ξυπόλυτη, να αισθάνεται τη γη κάτω από τα πόδια της, το πάτωμα, το νερό. Δεν ξέρει πώς να τραβήξει προσοχή με την αρρώστια και φαίνεται να μην αισθάνεται την ανάγκη να "χάνει" χρόνο από τη ζωή της.

Είναι ελεύθερη

Αισθάνομαι ότι το υποσυνείδητό της είναι ελεύθερο και σε αρμονία με το Είναι της. Διαχειρίζεται ότι δεν καταλαβαίνει, μέσα από ρόλους που παίζει με τον εαυτό της και τα παιχνίδια της. Καμία αίσθηση ενοχής ή φοβίας δεν την διακατέχει.

Είναι Διαισθητική

Η ανεπτυγμένη της διαίσθηση με έχει εκπλήξει από τον πρώτο χρόνο της ζωής της. Όσο περνάνε τα χρόνια, εξισορροπείται ή μάλλον «σκεπάζεται» από το ανεπτυγμένο λεξιλόγιό της, τη φαντασία και την εφευρετικότητά της.

Γράφοντας αυτό το κείμενο, συνειδητοποιώ για πρώτη φορά ίσως τόσο σφαιρικά, τα οφέλη του να μεγαλώνεις ένα ελεύθερο παιδί. Οι εμπειρίες μαζί της από την πρώτη μέρα της ζωής της είναι αρκετές για να γεμίσουν βιβλίο.

Ναι, σίγουρα χρειάζεται χρόνος, ενέργεια, προσοχή. Ιδιαίτερα χρειάζεται η συνειδητή παρατήρηση γιατί όλα όσα είναι σημαντικά, δεν λέγονται και δεν φανερώνονται διαφορετικά, εκείνα τα πρώτα σημαντικά χρόνια ενός παιδιού. Ακόμα έχουμε πάρα πολλά να μάθουμε... εύχομαι οι νέοι γονείς να καταλάβουν πόσα πολλά εξαρτιούνται από τη δική τους εστιασμένη παρατήρηση.

Για μένα είναι πλέον ξεκάθαρο... Δεν υπάρχει κανένα άλλο θέμα που να είναι σημαντικότερο, σπουδαιότερο από τα παιδιά και την παιδεία που προσφέρουμε στους εαυτούς μας. Ό,τι άλλο κι αν προσπαθήσουμε να λύσουμε, πάντα θα επιστρέψουμε σε αυτό, το πρωτεύων θέμα: τον Άνθρωπο. Πώς γεννιέται, πώς μεγαλώνει, πώς τον στηρίζουμε, τι του προσφέρουμε, πόσο κατανοούμε και σε τι έχουμε συμβάλει στην εξέλιξή του.

Χριστιάνα Σοφία